

מה הן חובות העירייה בנוגע להשלכת פסולת בניין ברחבי העיר

עת"מ 21-05-43798 שחברי ואח' נ' עיריית נצרת

לאחרונה דן בית המשפט לעניינים מנהליים בנצרת בעתירה שהוגשה נגד עיריית נצרת במסגרתה ביקשו העותרים להורות לעירייה לסלק ערימות אשפה הפזורות מסביב לשכונתם. בית המשפט קיבל את העתירה תוך שהוא קובע כי על העירייה לפנות את הפסולת הסמוכה לבניין העותרים ולבחון אמצעי אכיפה נוספים למניעת השלכת פסולת.

ביהמ"ש עמד על כך שבית המשפט העליון הבהיר זה מכבר את חובתה של רשות מקומית לפעול למניעת השלכת פסולת ע"י יחידים בתחומי השיפוט שלה (באותו מקרה- אתרי פסולת פירטיים). כן הובהר ונקבע שם כי אי עמידה בחובתה זו יש שתביא בנסיבות מסוימות להרשעה בפלילים של הרשות. ביהמ"ש קבע כי במקרה דנן לא מדובר אמנם באתרי פסולת מרוכזים פירטיים אלא בהשלכה ספורדית של ערימות אשפה לאורך הכביש. דא עקא מדובר בתופעה בולטת לעין המחייבת טיפול של המשיבה.

לעניין פינני ערימות האשפה התרשם ביהמ"ש כי המשיבה אינה מתנערת מחובתה הנ"ל, ואף פועלת במסגרת תקציבה הן כדי לפנות את השטחים הציבוריים הנ"ל מוכי ערימות האשפה במקומות ציבוריים, אולם בשל אילוצי תקציב, עושה כן בעדיפות נמוכה יחסית. עם זאת קבע ביהמ"ש כי "הגם כי לפי ההלכה ימעט דרך כלל בית המשפט להתערב בשיקול הדעת של הרשות המנהלית, בפרט שעה שהוא אינו מודע לתקציבה, לצרכיה וחובותיה הנוספים, הרי שנוכח ריבוי והצטברות ערימות האשפה הנ"ל באופן הבולט לעין בצדי כביש מרג' איבן עאמר הנ"ל משני מקטעי הקרובים לשכונת העותרים ... אני מוצא לחייב את המשיבה להסיר את ערימות האשפה משני צדי הכביש מצפון לצומת הנ"ל ומדרום לו בכל מקטע לאורך של כ- 300 מטר".

לעניין אכיפת השלכת הפסולת עמד ביהמ"ש על כך ש"כאשר מדיניות האכיפה הקיימת אינה מובילה לתוצאה הרצויה, על הרשות המינהלית לכל הפחות לשקול את הפעלתם של אמצעי אכיפה נוספים המצויים בסמכותה". לגופו של עניין קבע ביהמ"ש כי ניכר לאור כמות ערימות האשפה לכל הפחות כי אין די באמצעי האכיפה הקיימים. על הרשות אם כן, לשקול אמצעי אכיפה נוספים המצויים בסמכותה.

האם נכה צה"ל זכאי להנחה בארנונה בגין מקום עסקו כאשר העסק מוחזק על ידי חברה בבעלותו?

עת"מ 21-02-13734 משולם אבני ובנו בע"מ נ' עיריית חיפה

בהתאם לסעיף 6א לחוק הרשויות המקומיות (פטור לחיילים, נפגעי מלחמה ושוטרים מארנונה), תשי"ג-1953 ולתקנה 14 לתקנות הסדרים במשק המדינה (הנחה מארנונה), תשנ"ג-1993 (להלן – סעיפי ההנחה), זכאים נכי צה"ל להנחה בשיעור 2/3 מהארנונה המוטלת עליהם בגין בית העסק שבו מתנהל עסקם, ובלבד שהציגו אישור מפקיד השומה שאינם חייבים בתשלום מקדמות, או שנקבע בשומה שאינם חייבים בתשלום מס.

העותרת, חברה בבעלות מלאה של משולם אבני, נכה צה"ל בשיעור 100%, פנתה לעירייה בבקשה לקבלת הנחה מארנונה בגין בית העסק המוחזק על ידה, ואולם בקשתה נדחתה היות ולטענת העירייה "הנחה בארנונה מוענקת לעסק המנוהל באמצעות נכה צה"ל עצמו ולא באמצעות עסק שמנוהל באמצעות חברה. מאחר והנכס נשוא הבקשה מתנהל ע"ש חברת משולם אבני ובנו בע"מ, לא ניתן להעניק את ההנחה המבוקשת". על החלטה זו הוגשה העתירה דנן.

ביהמ"ש קיבל את העתירה וקבע כי "תכלית החקיקה הינה לסייע לנכי צה"ל בשיקומם ותיפקודם על ידי מתן סיוע לצורך שילובם בחברה... ההנחה האמורה ניתנה לנכי צה"ל על מנת לאפשר את שילובם של הנכה בחברה בכל תחומי החיים ולהגשים את ערך השוויון...". וגם "לא מצאתי סיבה המצדיקה לפרש את האמור בסעיף 6א לחוק הפטור בצמצום כך שיחול רק על נכי צה"ל המנהלים עסק בשמם. תכלית החוק הינה לעודד שילובם של נכי צה"ל במעגל החברה, ובמקרה זה במעגל העבודה, ללא אבחנה בין צורת הפעלת העסק שבידי הנכה".

בהתאם, נקבע שכל עוד החברה המחזיקה בעסק הינה בבעלות מלאה של נכה צה"ל, לא נמצא טעם לשלול מהחברה את ההנחה מארנונה.